Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31626
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

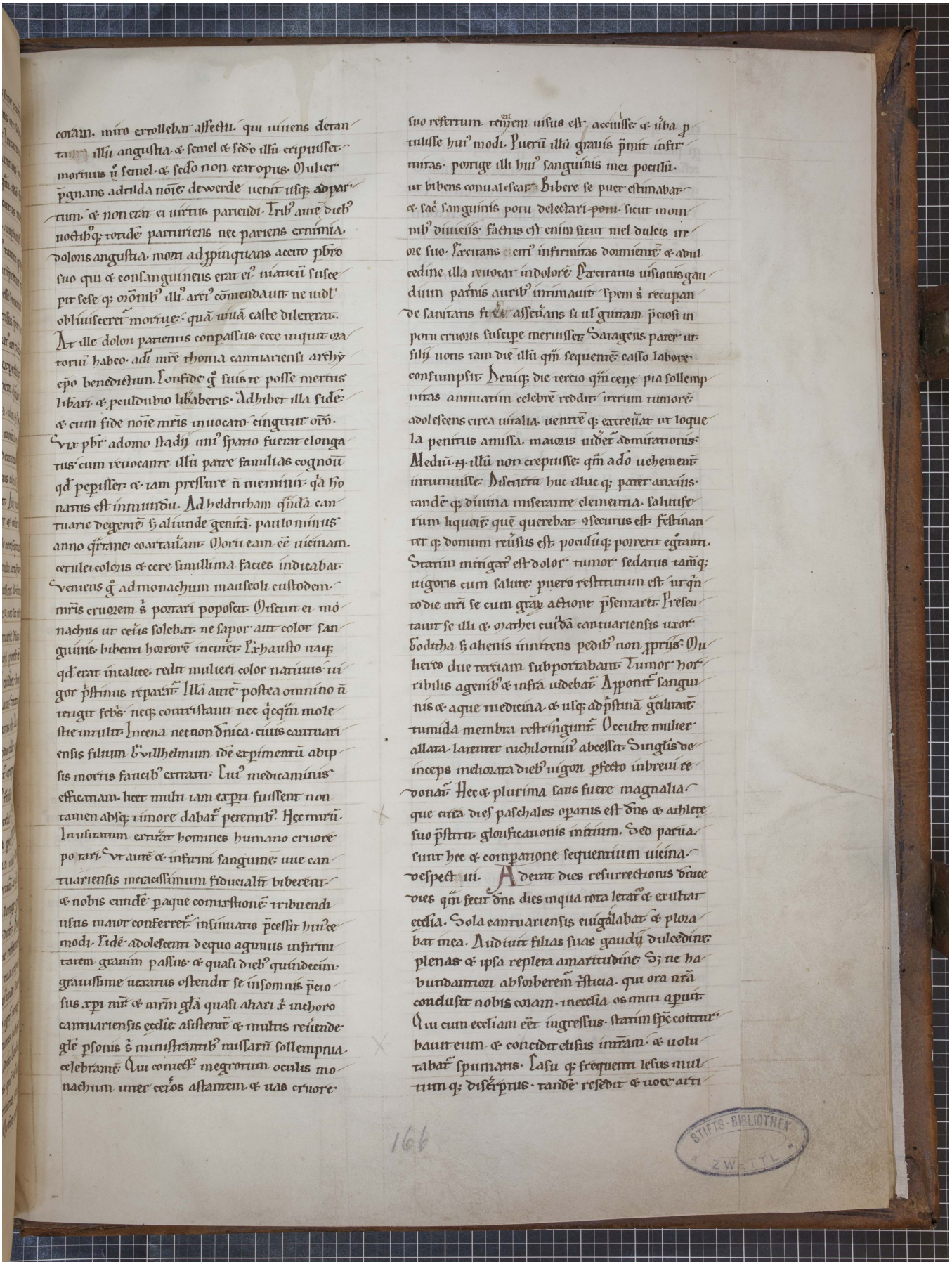

coram. miro ertollebat affectu. qui uidens deran
tari illu angustia. & senel & sedo illu eripuisse
mortuus ꝙ senel. & sedo non erat opus. Mulier
pgnans adrilda noie dewerde uenit usq; adpar
tum. & non erat ei uirtus pariendi. Trib⁹ aute dieb⁹
nocteq; totide parturiens nec pariens cruenta
dolois angustia. mori adppinquans accito pbro
suo qui & consanguineus erat ei uiatici sume
pit sese q; ꝺnoib⁹ illi arci⁹ cōmendauit ne uidl'
obliuiscer̄ mortue. quā uiuā caste dilexerat.
At ille dolon parientis compassus. ecce inquit ea
torii habeo. adi mr̄e thoma cantuariensi archy
epo benedictum. confide q; suis re posse mortis
libari. & peidubio lib̄aberis. Adhibet illa fide
& cum fide noie mr̄is inuocato. cingitur oro.
Vir pbr̄ adomo stadij uni⁹ spatio fuerat elonga
tus. cum reuocante illu pater familias cognou
qd̄ pepisset. & iam pressure ñ meminit. qa filo
natus est immundu. Ad heldritham q̄ndā can
tuarie degentē ꝙ aliunde genita. paulo minus
anno q̄rtanei coartabat. Oorti eam cē uidemus.
cerulei coloris & cere simillima facies indicabat.
Veniens q̄ admonachum mausoli custodem.
mr̄is cruorem s̄ portari poposcit. Oscuit ei mo
nachus ut ceris solebat. ne sapor aut color san
guinis bibenti horore incuteret. Exhausto uaq;
qd̄ erat intactum. redit mulieri color naturalis ui
gor pristinus reparat̄. Illa aute postea omnino ñ
tetigit febs. neq; contristatur nec q̄q̄m mole
ste inultu. Incena necnon druca. ciuis cantuari
ensis filium Wilhelmum idē experimentu abip
sis mortis faucib⁹ extraxit. Cui⁹ medicaminis
efficaciam. licet multi iam expti fuissent non
tamen absq; timore dabat̄ perentib⁹. Hec mirū
Inuitatum erutat̄ homines humano cruore
potari. Vt aute & infirmi sanguine uue can
tuariensis meracissimum fiducialit̄ biberent
& nobis eundē paque communione tribuendi
usus maior conferret̄. insinuato pcessit hui⁹ce
modi. Iidē adolescens dequo agimus infirmi
tatem grauiu passus. & quasi die⁹ quindecim
grauissime uexatus ostendit se insomnis pcio
sus xpi mr̄i & mrm glā quasi altari ꝺ michoro
cantuariensis ecclie assistentē & multis retrōrende
glē psonis s̄ ministrantib⁹ missarū sollempnia
celebrantē. Qui conuers⁹ negrorum oculis mo
nachum inter ceteros astantem. & uas cruore

suo refertum. reuerti uisus est. accusse. & uba p
tulisse hui⁹ modi. Puerū illū grauis pmit infir
mitas. porrige illi hui⁹ sanguinis mei poculū.
ut bibens conualescat. Bibere se puer estimabat
& sac̄ sanguinis potu delectari. potu. sicut mon
nullis diuersis. factus est enim sicut mel dulcis ut
ore suo. Lxcitans ergo infirmitas dominicē & adul
cedine illa reuocat indolore. Lxcitatus uisionis gau
dium parentib⁹ intimauit. Spem s̄ recupan
de sanitatis fuer̄ assecutus. ut ulterius pcosi in
potu cruoris fuscipe meruisset. Saragens pater ut
filij uotis tam die illū qm̄ sequente casso labore
consumpsit. Deniq; die tercio qm̄ cene pia sollemp
nitas annuatim celebrē redit. iterum timore
adolescens circa uitalia. uentre q; excreuat ut loque
la penitus amissa. maioris uidet admirationis.
Medicū ꝙ illū non crepuisse. qm̄ adeo uehemēt
intumuisse. Discurrit huc illuc q; pater anxius.
tandē q; diuina miseratione clementia. salutife
rum liquore. quē querebat. Securus est. festinan
ter q; domum reuisus est. poculuq; porrexit egrotanti.
Statim mitigat̄ est dolor. tumor sedatus tamq;
uigoris cum salute puero restitutum est. ut q̄n
to die mri se cum gratulatione psentaret. Presen
tauit se illi & marbei cuida cantuariensis uxor.
Boduha ꝙ alienis intrans pedib⁹ non pprijs. Ou
lieres due tercian subportabant. Tumor hor
ribilis agenib⁹ & infra tudebat. Apponit sangui
nis & aque medicina. & usq; ad pstinā gultrat.
tumida membra restringunt. Occulte mulier
allata. latenter nichilomin⁹ abcessit. Singulis de
inceps meliorata dieb⁹ uigor pfecto inbreui re
donat̄. Hec & plurima sanctis fuere magnalia.
que circa dies paschales operatus est dns & athlete
suo pstitit glorificationis initium. Sed parua
sunt hec & compatione sequentium uicina
despect ui. Aderat dies resurrectionis diuce
dies q̄n fecit dns dies inqua tota letat̄ & exultat
ecclia. Sola cantuariensis eccl̄a lugebat & plora
bat inea. Audiunt filias suas gaudij dulcedine
plenas & ipsa repleta amaritudine. Sed ne ha
bundantiori absorberet̄ tristitia. qui ora nra
conduxit nobis coram. in ecclia os muti aperit.
Qui cum ecclesiam cēr ingressus. statim spe contur
bauit eum & concidit clausus intrans. & uolu
tabat̄ spumans. Lassu q; frequenti lesus mul
tum q; diserptus. tandē resedit & uocē arti

STIFTS-BIBLIOTHEK ZWETTL